

mindst skal have Lykkelsen Nr. 19, har Udvalget troet, at der maa kunne indrømmes den Lettelse at benytte den noget højere Traad Nr. 20, da det tør forudsættes, at denne har en saadan Sværlighed, at der ikke kan være Frygt for, at den smelter, naar Taget brænder.

§ Henhold til det Foransførte stiller Flertallet Endringsforslaget Nr. 1 a.

Mindretallet (Bonne og M. Andersen) formener, at de Ulykker, der i Ildbrandsstilfælde forarsages paa Mennesker og Dyr, hovedsagelig ere en Følge af, at Dørene affærrer ved Tagenes Nedstriden, ligesom navnlig Kreaturerne's Redning i Reglen vil være umulig, naar Bygningerne, hvori de have Ophold, staa i Brand. Samtlige Straatages Fastbinden paa en saadan Maade, at disse altid afbrænde over Bygningens Hvide, udsætter imidlertid de tilstødende Bygninger lettere for Antændelse, end naar Tagene glide ned og afbrænde paa Jorden, dækkede af Murene. Naar dertil kommer, at Sertraad er flere Gange saa kostbart som det nu mest anvendte Bindemiddel, ligesom Oplægningen vil blive flattere og mere kostbar som Følge af, at Lækkere med fornøden Dygtighed som oftest ville savnes, saaledes at Tagenes forfarlige Paalægning i højeste Grad vanskeliggøres, for ikke at sige umuliggøres, kan Mindretallet ikke gaa ind paa at give et almindeligt Paalæg om, at samtlige Straa- og Hørtage fastbindes med Sertraad. Det er nu meget almindeligt, saavel paa sammenbyggede Gaarde som paa fritliggende Bygninger, at alle Døre ere anbragte paa Bygningens ene Side. Naar nu disse Døre bleve utilgængelige — Noget, som saare let finder Sted, navnlig i sammenbyggede Gaarde, der kun have een Hovedadgang, nemlig Porten — fremkommer derved en af de Uarsager, hvorved Mennesker og Dyr indbrænde. Disse Ulykker tror Mindretallet vilde betydelig formindskes, hvis det blev paabudt, at enhver saadan Bygning tillige skulde have en Bagdør, og da Anbringelsen af en saadan, hvor den ikke findes, ikke kan være byrdefuld, formener man, at denne Foranstaltning bør gennemføres med kort Frist. Naar saaledes Tagene over Dørene sitkes mod Nedstridning og Dørenes Antal forøges som nævnt, tror Mindretallet at have naaet Lovforslagets Hensigt saa fuldstændig som muligt, uden at paalægge Befolkningen ufornødne Byrder.

Det dertil sigtende Endringsforslag er stillet nedenfor.

Til § 2.

§ 1 af Loven af 2den Marts 1861 bestemmes, at naar et Sted, hvorved forstaaes et Hus, en Gaard eller en Samling af Bygninger, bestemte til selvstændig Bedrift, af Ryt opføres,

skal der mellem et saadant Sted og ethvert andet Sted være en vis Afstand, der retter sig efter, om begge Steder eller det ene af dem maa betragtes som brandfarlige, og i saa Henseende kommer det da navnlig an paa, om de ere dækkede med ildfængende Tag. I disse Afstandsbestemmelser gjør imidlertid den nævnte Lovs § 6 tvende Undtagelser, nemlig for det Første den, at naar kun en Del af Stedet er afbrændt eller nedbrudt, selv om denne Del udgjør en selvstændig Bygning, kan den opføres paa samme Plads og med samme Bygningsmaade som hidtil, og dernæst den, at saadan Tilladelse til Gjenopførelse paa samme Plads og med samme Bygningsmaade ogsaa gives, selv om Stedet er helt afbrændt eller nedbrudt, naar den til Eierens Naadighed staaende Byggegrund ikke tillader, at det Sted, som skal opføres af Ryt, kommer i den Lovbefalede Afstand fra andre Steder. Tanken i nærværende Paragraf er at indskrænke den sidstnævnte Tilladelse derhen, at et saadant Sted, naar det paany skal opføres og formedelt manglende Byggegrund ikke kan komme i den befalede Afstand fra andre Steder, dog ikke maa belægges med brandfarligt Tag, men skal dækkes med Sten, Tagfilt eller Spaan. Der er imidlertid, hvad muligen kunde lede til Misforstaaelse af Paragrafen, i denne brugt Ordet „Bygninger“ som ensbetydende med et „Sted“, og Udvalget foreslaar derfor anvendt sidstnævnte Betegnelse, der har Hjemmel i Loven af 2den Marts 1861. (Endringsforslag Nr. 2.)

Til § 3.

Udvalget har for at vinde en bedre Overskuelighed foretaget en Omredaktion af Paragrafens noget spredte Bestemmelser, saaledes at Bygningsreglerne ere sammenstillede for de forskellige Arter af Rum, (Behovselseligheder, Værksteder, Rum til Opbevaring af Foder m. v.) hvert for sig. Med Hensyn til de i Paragrafen af Udvalget foretagne Realitetsforandringer bemærkes følgende. Naar i Paragrafen foreslaas, at det Rum, hvori der staa en Bagerovn, skal have Loftet pudset med Kalk, betvioler Udvalget, at denne Bestemmelse er praktisk, da paa Landet de fleste Bagerovne staa i Bryggerstet, og det maa anses givet, at det saakaldte Gibalofst ikke egner sig til Anbringelse i Bryggerstet, da Emmen opløser Kalkpudsen og forarsager, at denne efterhaanden falder ned; man finder derfor, at Reglen angaaende Loftet i Bagerovnsrum bør være den samme som for Kjøkken og Bryggerstet, nemlig at Loftet maa bestaa af sammenpløiede Brædder.

Med Smedier og Værksteder, i hvilke benyttes Ild, maa formentlig Dampjebelrum sættes i Klasse, hvorfor derom er gjort en Tilføielse, hvorhos Udvalget med Hensyn til, at saadanne Lokaler ifølge Lovforslaget skulle være adskilte fra tilstødende Rum ved en Væg af Grundmur eller Mur og Bindingsværk, har troet, at det, saavel